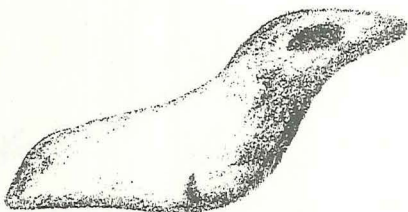

Skal : Skal ikke

I forrige nummer af Varv blev der fortalt om forsteninger. Her skal fortælles om ting, der ligner forsteninger men ikke er det.

Her i landet er det navnlig de almindelige flintesten, der kan narre ved at have en betænkkelig lighed med dyr og planter. Flintesten har tit en besynderlig form. De er dannet i vor undergrunds kalk og kridt ved at grundvandet har udskiftet kalken med kisel, og på grund af forskelligheder i grundvandets fremtrængningsmuligheder og kemiske sammensætning har flinten fået meget forskellige former. Der er flintesten, der ligner knogler, og der er flintesten, der ligner barnefødder, fugle, fisk og abehoveder med øjne og det hele - der er et rigt felt for fantasien. Men slår man stenen itu, viser det sig, at hele herligheden er knyttet til den tilfældige ydre form. Der er ikke tale om forkislede bløddele omkring (forkislede) knogler.

Flint er også lumsk af en anden grund. Den har "muslet brud" Det vil sige, at dens brudflader har mere eller mindre tydelige buede flader og ribber, som ganske besnærende kan ligne aftryk af muslingeskaller.

Andre fejlmuligheder er mere sjældne her i landet. De vigtigste er nok sten, der ved forvitring har fået påfaldende form eller mønster - de kan ligne skildpadder og fuglehoveder.

Visse fintstribede og måske foldede bjergarter kan som løse sten godt have en betænkkelig lighed med forstenet træ.

Endelig er der de forbavsende mængder af mos og tang, man kan finde på flader, der går på kryds og tværs i sten, især finkornede kalksten. Det sorte mos kan oven i købet sidde uden på runde kalksten i grusgravene. Det ser urimeligt ud og har da heller ikke noget at gøre med planteforsteninger. Under navn af dendritter er det mineraludskillelser fra grundvand, der ved hårrørsvirkning er trængt frem i tynde sprækker i stene. Dendritterne uden på de runde grusgravssten er dannet, mens stene endnu sad fast i det stenede grus. Kemisk set er dendritterne næsten altid jern-mangan-ilter.

